

Rapunzel

Candva, traiau odata un barbat si o femeie care isi doreau nespus de mult mult un copil.

In spatele casei lor, se afla o gradina minunata, plina cu florile cele mai frumoase din lume si ierburile cele mai rare. Gradina imprejmuita de un zid inalt era stapanita de o vrajitoare de care toti se temeau.

Intr-o zi, femeia s-a uitat pe geam, in gradina si a zarit un strat de rapunzel.

Rapunzelul era verde si proaspat si degeaba s-a caznit femeia sa ajunga si sa rupa un fir, ca nu nu a reusit

A incercat zile la randul, dar fara succes si lucrul acesta o imbolnavise.

Sotul ei care o iubea, a intrebat-o:

- Ce se intampla draga sotie?

- Ah, daca as manca rapunzel din gradina, mi-ar reveni puterile.

Barbatul s-a gandit sa riste decat sa-i moara sotia si astepta sa se faca seara ca sa-i duca sotiei un manunchi din acele ierburi. Cand a vazut femeia rapunzelul atat de proaspat a fost tare fericita! L-a gatit ca pe o salata si l-a mancat.

In ziua urmatoare, sotul ei a trebuit sa se mai duca inca o data in gradina.

Dupa ce a coborat zidul, vrajitoarea, inasa, i-a aparut drept in fata.

- Cum indraznesti sa vii aici si sa-mi furi rapunzelul? Vei fi pedepsit!

- Te rog, n-am avut incotro! Iarta-ma! Daca nu luam rapunzelul, sotia mea ar fi murit!

Vrajitoarea l-a crezut si i-a spus:

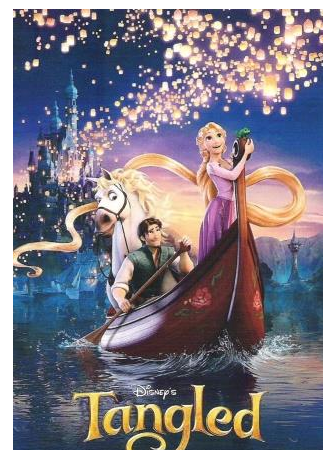
- Bine! Poti sa iei de acum incolo din gradina mea cat rapunzel vrei. Dar... imi vei da mie copilul pe care sotia ta il va naste! Si sa stii ca voi avea mare grija de el!

In cele din urma, omul n-a avut incotro si a fost de acord.

Si dupa ce femeia a nascut, vrajitoarea i-a pus copilului numele de Rapunzel si l-a luat cu ea.

Timpul a trecut si Rapunzel a devenit cea mai frumoasa fata din lume. Cand a implinit doisprezece ani, turnul din padure a devenit caminul frumoasei fete. Turnul acela nu avea nici scari, nici usa, doar o fereastră mica in varf.

- Rapunzel, Rapunzel, lasa-ma sa cobor pe parul tau, ii spunea vrajitoarea cand voia sa intre in turn.

Rapunzel avea parul ca aurul si foarte lung. Cand vrajitoarea ii cerea, ea isi despletea parul si se aseza in dreptul ferestrei lasand parul in afara ca vrajitoarea sa se catere pe el.

Dupa vreo doi ani, fiul regelui a trecut prin acea padure si pe langa acel turn si a auzit o melodie fermecatoare care l-a emotionat adanc.

In fiecare zi mergea in padure sa asculte cantecul.

Cine canta acel cantec? Ati ghicit! Era Rapunzel.

Asa s-a intamplat ca printul sa o auda pe vrajitoare cum o striga pe Rapunzel si a vazut cum aceasta a urcat in turn.

Daca asta este scara care duce spre turn am sa incerc si eu, a gandit printul.

A doua seara s-a dus la turn si a strigat:

- Rapunzel, Rapunzel, lasa-ma sa cobor pe parul tau!

Si asa printul a reusit sa urce in turn.

Cum nu mai vazuse niciodata un barbat, Rapunzel s-a speriat foarte tare. Printul i-a vorbit cu mult drag si i-a spus:

-M-am indragostit nebuneste de tine! Nu mai pot trai fara tine, vrei sa devii sotia mea?

Fata i-a promis ca ii va fi sotie.

-As vrea sa merg cu tine, dar nu stiu cum sa ies de aici. Adu-mi un sul de matase si voi impleti o scara ca sa pot pleca.

S-au hotarat sa se vada in fiecare seara deoarece batrana vrajitoare venea doar in timpul zilei.

Dar Rapunzel intr-o zi, s-a dat de gol in fata vrajitoarei..:

- De ce imi este mult mai greu sa te trag aici pe tine decat pe fiul regelui?

- Copila neascultatoare, m-ai inselat! a tipat vrajitoarea.

Si in furia ei i-a apucat pletele frumoase si i le-a taiat cu o foarfeca. Apoi, a luat-o pe Rapunzel si a dus-o intr-un desert unde fata a trait in mare suparare si mizerie.

In aceeasi zi, vrajitoarea s-a intors in turnul unde a stat Rapunzel, a luat parul auriu de pe jos si l-a aruncat pe fereasta.

Cand fiul regelui a urcat in turn, vrajitoarea i-a spus:

-Nu o vei mai vedea niciodata pe Rapunzel!

De suparare si deznadejde printul a sarit din turn. A avut noroc ca a ramas in viata. Niste spini, insa, i-au strapuns ochii.. Sarmanul print...

Aprope orb si nebun de durerea pierderii suferite, a ratacit ani in sir, cautandu-si frumoasa iubita.

Dar cum Dumnezeu le aseaza pe toate, nu stiu cum, printul a gasit-o pe Rapunzel, in

desert! In locul acela pustiu si mizer, traia Rapunzel impreuna cu cei doi copilasi pe care ii nascuse. Plangea si canta de dorul printului, tatal copiilor. Asa a reusit s-o gaseasca printul si s-o recunoasca.

Dupa ce s-au regasit si s-au imbratisat, lacrimile din ochii lui Rapunzel au ajuns pe pleoapele printului si vederea i-a revenit. Ce bucurie mare! Au plecat cu totii in tara printului si unde au trait fericiți pana la adanci batraneti.